

Nagykátá, 1896. május 17. – ?

Középbirtokos családból származott, szülei 300 kat. holdon gazdálkodtak. Elvégezte a bécsújhelyi katonai akadémiát. Az első világháborúban negyvenkét hónapig frontszolgálatot teljesített. 1916-ban elvesztette a jobb szemét. Az 1918-as forradalom idején a székesfehérvári püspöki palotába internálták, mert szembefordult a demokratikus változásokkal. A Tanácsköztársaság alatt ellenforradalmi szervezkedés irányítója, letartóztatták, a székesfehérvári törvényszék fogdájában, majd Budapesten, a Markó utcai fogházban tartották őrizetben. 1919. júniusban megszökött, és Szegeden belépett a nemzeti hadseregbe. Mint különítményes tiszt – a hírhedt Prónay-század tagja – 1919 augusztusában Szekszárdon, Tamásiban és Tolna vármegye más helységeiben személyesen vett részt emberek elhurcolásában, megkínzásában és mintegy tizenöt személy meggyilkolásában. 1921-ben, mint főhadnagy ment nyugdíjba, attól kezdve a család tárnoki birtokán gazdálkodott. 1925-ben vitézzé avatták, 1939-ig Fejér vármegye váli járásának vitézi hadnagya. A második világháború alatt a kozmetikumokat gyártó Pharmacia Gyógyszervegyészeti Gyár Rt. igazgatója és a Kozmochemia Rt. igazgatósági tagja. Aktív szerepet játszott különböző jobb- és szélsőjobboldali pártokban és szervezetekben, az 1919. Júniusi Bajtársi Szövetség tagja, 1938-1939-ben országos igazgató, a Magyar Fajvédő Szövetség választmányi tagja. A Hadirokkantak Országos Nemzeti Szövetsége Budapest I. és XII. kerületi főcsoportjának az elnöke. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. november 4-én a Heves és Nógrád-Hont vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Élesen koalíció- és kommunistaellenes magatartást tanúsított. A budapesti népművelés 1919-es szerepe és politikai múltja, valamint demokráciaellenes kijelentései miatt vizsgálatot indított ellene. Az FKGP Politikai Bizottsága 1946. november 27-én kizárta a pártból. November 30-án illegálisan átszökött a határon, és Párizsban élő leányához utazott. A Nemzetgyűlés 1946. december 13-án felfüggesztette a mentelmi jogát, majd 1947. július 4-én megfosztották a mandátumától. Július 21-én Párizsban maga is lemondott a képviselőségről. A nyugati magyar emigrációban nem játszott jelentősebb szerepet, de 1949-től 1956-ig tagja volt a Magyar Nemzeti Bizottmánynak.